NN 106/2019 (6.11.2019.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-352/19-7 od 25. rujna 2019.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski telekom d.d., Z., protiv Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z. uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine K., zastupana po opunomoćenika odvjetniku J. – S. B., iz Z. radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 25. rujna 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenjem rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/19-11/07, urbroj: 376-05-3-19-10 od 31. svibnja 2019. godine.

II. Nalaže se tužitelju Hrvatskom telekomu d.d. Z., da zainteresiranoj osobi Općini K. naknadi trošak spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 15 dana od dana primitka ove presude.

III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadom troškova spora u preostalom iznosu od 7.825,00 kn.

IV. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika pod točkom I. izreke utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator te da ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine K. prema evidenciji Općinskog suda u Velikoj Gorici, ZK odjel V. G. dostupan na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta podzemne i nadzemne EKI, br. 11/19. (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI. sastavni dio ovog rješenja. Pod točkom II. izreke utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator te da ima pravo puta na nerazvrstanim cestama navedenim u Odluci Općinskog vijeća o nerazvrstanim cestama Općine K. od 17. lipnja 2014. godine, Jedinstvenoj bazi podataka o nerazvrstanim cestama na području Općine K. od 15. prosinca 2016., te izmjenama i dopunama Jedinstvene baze podataka o nerazvrstanim cestama na području Općine K. od 7. rujna 2018., koje su sastavni dio ovog rješenja, koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu Općine K. i na kojima tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Količinu i vrstu EKI iz točke I. i II. tog rješenja čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu (točka III. izreke). Utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji ZK odjela V. G. ili podredno Odjelu za katastar nekretnina V. G., dostupnoj na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. st. 1., 2., 3. i 4. i Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (»Narodne novine«, broj 152/11., 151/14. i 95/17.) (točka IV. izreke). Utvrđuje se da Općina K. ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 23. svibnja 2019. godine, odnosno dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist Općine K. ukoliko je ista nastupila nakon 23. svibnja 2019.. prema evidenciji ZK odjela V. G. dostupnoj na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji (V. izreke). Obvezuje se tužitelj u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini K. (točka VI.). Obvezuje se tužitelj u roku od 10 dana od primitka istog

rješenja platiti Općini K. naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu godinu, i dostaviti dokaz o uplati naknade. Svaka slijedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena (VII.). Obvezuje se Općina K. omogućiti tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja (VIII.).

Tužitelj u tužbi protiv osporenog rješenja u bitnom navodi da je nadležnost tuženika propisana člankom 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama (dalje: ZEK-a) koji između ostalog u stavku 1. točka 11. propisuje da je tuženik nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Opisana stvarna nadležnost tuženika propisana je zakonom i ne može se prenijeti na stranke u postupku, što je tuženik u osporenom rješenju upravo učinio prenijevši nadležnost donošenja Odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Odredbom članka 5. stavak 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine«, broj 152/11., 151/14. i 95/17.) određeno je da će tuženik za razdoblje od zaprimanja zahtjeva rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1., te visinu godišnje naknade za pravo puta. Poziva se i na odredbu članka 17. stavak 1. i stavak 2. ZUP-a, ističući da je tuženik počinio bitnu povredu odredbi upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za utvrđivanje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora, koji je stranka u postupku, koje je stajalište uzevši u obzir gore navedene zakonske i podzakonske norme, zauzeo i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u svojim presudama poslovni broj: UsII-234/18 ili UsII-321/18. Predlaže usvojiti tužbeni zahtjev i poništiti rješenje tuženika te predmet vratiti istom na ponovni postupak.

Tuženik u svom odgovoru na tužbu u bitnom ističe da je osporavano rješenje doneseno u postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, koji postupak se vodio po zahtjevu zainteresirane Općine temeljem odredbe članka 28. stavak 6. i članka 29. stavak 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK) te odredbe članka 5., 6. i 7. stavak 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine«, broj 152/11., 151/14. i 95/17., dalje: Pravilnik). Tužitelj smatra da je tuženik prenio na tužitelja svoju nadležnost za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta, zbog čega smatra da tuženik počinio bitnu povredu odredbi upravnog postupka, pozivajući se pri tom na stajališta Suda navedeno u presudama UsII-234/18 i 321/18. Tuženik smatra da su navodi tužitelja neosnovani te da je tuženik ispravno utvrdio infrastrukturnog operatora i visinu naknade za pravo puta prije svega ističući da se pri donošenju osporenog rješenja držao stavova niz presuda Visokog upravnog suda koje i nabraja: UsII-36/18; UsII-179/19; UsII-364/18… i dr. Presuda na koje se poziva tužitelj u potpunosti odstupaju od svih dosadašnjih stavova Suda jer je Sud u nekoliko desetaka presuda prije i nakon donošenja presuda na koje se poziva tužitelj izrazio svoje stavove i potvrdio način na koji tuženik rješava predmete utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta tuženika. Tuženik je i pri donošenju osporenog rješenja postupao sukladno izraženim stavovima Suda. Stoga ne stoje navodi da je tuženik prenio na tužitelja svoju nadležnost za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta u potpunosti su neosnovani i neutemeljeni jer je u osporavanom rješenju tuženik točno i precizno odredio sve parametre na temelju kojih se izrađuje obračun. Ističe da je infrastrukturni operator utvrđen na temelju izjave tužitelja od 25. ožujka 2019. godine o korištenju EKI tri godine bez sudskog spora s vlasnikom nekretnina na administrativnom području Općine i izvoda iz poslovnih knjiga od 19. ožujka 2019. godine da se EKI nalazi u poslovnim knjigama tužitelja i da je sastavni dio bilance temeljenog kapitala. Količina i vrsta EKI i druge povezane opreme je utvrđena u Elaboratu o pravu puta broj: 11/19 i to na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici, što je vidljivo iz tablice 1 koja je sastavni dio Elaborata. Visina naknade za pravo puta je utvrđena na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine, a što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova koji su sastavni dio Elaborata za pravo puta i tablice 1. Iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu nekretnine propisani su člankom 6. i 7. st. 1., 2., 3. i 4. Pravilnika, kako je navedeno u osporenom rješenju, pa su svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta utvrđeni u postupku i navedeni u osporavanom rješenju pa se ne može zaključiti da je tuženik svoju nadležnost prenio na tužitelja kao stranku u postupku. Navodi da je u obračun (tablica) iz osporavanog rješenja (popunjena sa svim potrebnim podacima) razmijenjena između tužitelja i zainteresirane osobe (Općine) tijekom postupka, što je vidljivo iz spisa, pa je iz svega razvidno da je tuženik sve parametre potrebne za obračun godišnje naknade za pravo puta utvrdio u postupku i odredio rješenjem. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba Općina K. zastupana po punomoćniku u svom odgovoru na tužbu u bitnom ističe da u konkretnom slučaju nije jasno u čemu točno tužitelj nalazi bitnu povredu odredbi upravnog postupka te smatra netočnim da je tuženik osporenim rješenjem prenio nadležnost donošenja Odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja jer je tuženik postupio prema zahtjevu zainteresirane strane i sukladno odredbama ZEK-a i Pravilnika te donio zakonito i valjano rješenje kojim je utvrdio infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu EKI, te godišnju naknadu za pravo puta. Općina osobito napominje da obveza plaćanja naknade tužitelju nije određena osporenim rješenjem, već je ista određena izričitim odredbama ZEK-a i Pravilnika. Obveza plaćanja naknade za pravo puta proizlazi iz zakona i drugih pozakonskih propisa.